இராசராசேச்சுரம்

ஆசிரியர்
நடன. காசிநாதன், எம். ஏ.,
இயக்குநர் (பொறுப்பு)

வெளியீடு
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
சென்னை-600 028
1984

முதற் பதிப்பு - 1984
த. நா. தொ. பொ. ஆ. துறை
வெளியீடு எண். 96

இராசராசேச்சுரம்

ஆசிரியர்
நடன. காசிநாதன்

விலை ரூ.

அச்சிட்டோர்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
மந்தைவெளி, சென்னை - 600 028

பதிப்புரை

அரசியலில் ஆழ்ந்த அனுபவமும், ஆற்றலும், நுண்ணறிவும் வாய்க்கப்பெற்றவன் சோழப் பெருமன்னன் இராசராசன். இவன் சோழர் குலத்தின் புகழையும், பெருமையையும் உயர்த்தியவன்.

இவன் எழுப்பிய தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் சோழப் பேரரசின் வலிமையை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டும் அழியாச் சின்னம். இக்கோயிலின் வரலாற்றையும், சிற்ப எழிலையும், கட்டடக்கலைச் சிறப்பையும் பாமர மக்களும் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் இராசராசேச்சரம் என்ற பெயரில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலை அழகிய முறையில் உருவாக்க உதவிய திரு அ. இராசேந்திரன் கல்வெட்டாய்வாளர் அவர்களுக்கும் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு உதவிய திரு. எம். கே. குப்புசாமி, செல்வி ந. ரெஜினா ஆகியோருக்கும் நன்றி.

அன்பன்

நடன. காசிநாதன்
இயக்குநர் (பொறுப்பு)

இராசராசேச்சுரம்

பெருவுடையார் கோயில்

செந்தமிழ்த் திருநாட்டில் கலைவளர் தொட்டிலாக விளங்கும் தஞ்சைத் தரணியில் சோழர்களின் பொற்காலத்தையும், கலைச் சிறப்பையும் எட்டுத்திக்கும் கொட்டி முழக்கி எழிலான தோற்றத்தில் வானளாவ உயர்ந்தோங்கி நிற்கும் கலைப் பெட்டகம்தான் இராசராசேச்சுரம். இந்திய நாட்டின் வட எல்லையாகத் தலைநிமர்ந்து நிற்கும் இமயத்தை வடநூலார் மேரு என அழைப்பர். தென்தமிழ்நாட்டிலும் இமயம் ஒன்று உண்டு. அதுதான் தென்திசை மேரு எனக் கல்வெட்டுக்களில் காணப் பெறும் இராசராசேச்சுரம். இக்கோயிலைப் பெருவுடையார் கோயில் என்று கல்வெட்டுக்கள் பெருமையோடு கூறும். அதையே பிரகதீசுவரர் கோயில் என்று வடமொழியில் கூறுவர். பெருவேந்தன் முதலாம் இராசராசன் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றி ஓங்கு புகழ் பெற்று எவ்வாறு விளங்கினானோ அதேபோன்று இந்தியத் திருநாட்டிலேயே ஈடு இணையில்லாத ஒரு கோயிலை எடுப்பிக்க எண்ணினான். தன் தலைநகரிலேயே அதைக் கட்டி முடித்தான். பெருமன்னனாகத் தான் எவ்வாறு விளங்கினானோ அதே போன்று பெரும் உடையாரைக் (லிங்கத்தை) கோயிலில் அமைத்திடச் செய்தான். அதனாலல்லவோ இக்கோயில் பெருவுடையார் கோயிலென்று இன்றும் அழைக்கப் பெறுகிறது!

இதைக் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு காலம் ?

இக்கோயிலை இராசராசன் தன் பத்தொன்பதாவது ஆட்சியாண்டில் கட்ட ஆரம்பித்து இருபத்தைந்தாவது ஆட்சி

யாண்டில் முடித்தான் என்று கல்வெட்டுக்கள் புலப்படுத்து கின்றன. இருப்பினும் இதைச் சிலர் சந்தேகிக்கின்றனர். அவன் ஆறு ஆண்டுகளில் முடித்தானா அல்லது மேலும் சில ஆண்டு கள் கழிந்தனவா என்பது தெரியவில்லை. எப்படி இருப்பினும் உலகோர் வியக்கும் வண்ணம் உன்னதக் கோயிலைத் தன் வாழ்நாளில் உருவாக்கியிருக்கிறான். என்னே அம்மன்னனின் கலை ஆர்வம்! எண்ணியெண்ணி இறும்பூதெய்துகிறோம்.

எங்கிருந்து கற்கள் வந்தன ?

இவ்வரிய கோயிலை முழுவதும் கருங்கற்களாலேயே கட்டி யிருக்கிறான். பொன்னி நாடான சோழநாடு மருதநிலப் பகுதியைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. குறிஞ்சி நிலப் பகுதியைக் காண மேற்குத் திசையில் உள்ள திருச்சிப் பகுதிக் குத்தான் செல்ல வேண்டும். அப்பகுதியிலிருந்துதான் இவ்வளவு கற்களையும் கொண்டு வந்தானோ? அவ்வாறெனில் எந்த வாகனத்தில் கொண்டு வந்தான்? மாட்டு வண்டிகளிலா அல்லது யானைகளின் உதவியாலா? எவ்வாறோ வெளியிடத்திலிருந்து தான் கொண்டு வந்திருக்கிறான். அது மட்டுமல்ல அப்பொருட் களை எவ்வாறு கோயிலின் மேற்பகுதிக்குக் கொண்டு சென்றான்?

சாரம் அமைத்தா ? மண்மேடு அமைத்தா ?

தஞ்சையிலிருந்து மூன்று கல் தொலைவிலுள்ள சாரப் பள்ளம் என்ற ஊரிலிருந்து கோயில் கட்டும் இடம்வரை சாரம் அமைத்துக் கற்களை உருட்டி மேலே ஏற்றினார்கள் என்று கதை வழங்குகிறதே உண்மையா? இருக்க முடியாது என்கின் றனர் சிலர். கோயில் விமானத்தை எடுக்கையில் கோயிலைச் சுற்றி மண்மேடு அமைத்துக்கொண்டு கற்களை மேலே கொண்டு செல்வர் என்றும்; கட்டுமானப் பணி முடிந்ததும் மண்ணை

அகற்றி விடுவர் என்றும் கூறுகின்றனர். அவ்வாறு கோயிலைச் சுற்றி மண்மேடு அமைத்திருந்தாலும் கற்களை மேலே எடுத்துச் செல்லுகையில் கழிகளால் சாரம் அமைத்துக் கொண்டு அதன் துணையோடுதான் கற்களை ஏற்றினர் என்பது தில்லையிலுள்ள அம்மன் கோயில் முகமண்டப விதானத்தில் காணப் பெறும் விசயநகர கால ஓவியம் மூலம் தெரிய வருகிறது.

எவ்வளவு ஆழத்திற்கு அடித்தளம் ?

உபபீடத்திலிருந்து தூபி வரை 216 வரை அடி உயரமுடைய இப்பெருங் கோயிலை அமைக்க எவ்வளவு ஆழத்துக்கு அடித்தளம் அமைத்திருப்பான்! இவ்வாறு நினைத்துப் பார்ப்பது இயல்பே. ஆனால் உண்மையில் நீண்ட ஆழத்தில் அடித்தளம் அமைத்ததாகத் தெரியவில்லை. குறைந்த அளவு ஆழத்திற்கே அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இயற்கையான கற்பாறையின் மீது அடித்தளம் அமைத்திருப்பதால்தான் இவ்வளவு பெரும் பாரத்தைத் தாங்கும் சக்தி அதற்கு உள்ளது.

இராசராசன் திருவாசல்

கிழக்குத்திசை நோக்கி நிற்கும் இப்பெருங்கோயில் இரண்டு பெரும் சுற்றுச் சுவர்களை உடையதாக இருந்திருக்க வேண்டும். இன்று ஒரு சுற்றுச்சுவர்தான் உள்ளது. இத்திருச்சுற்றின் கீழ்த்திசையில் அமைந்திருக்கும் கோபுரம் 'இராசராசன் திருவாசல்' என்று கல்வெட்டுக்களில் அழைக்கப்படுகிறது. இதற்கு முன்புள்ள கோபுரம் 'கேரளாந்தகன் திருவாசல்' என்று கூறப்படுகிறது.

திருச்சுற்று மதில்

கீழ்த்திசையில் காணப்பெறும் முதற்கோபுரத்தின் (கேரளாந்தகன் திருவாசல்) வழியே உள்ளே சென்றால் இரண்டாம்

கோபுரத்தை (இராசராசன் திருவாசல்) அடையலாம். இக்கோபுரத்தின் இரு பக்கங்களிலும் இரு பெரும் துவாரபாலகர்கள் அணி செய்கின்றனர். வடக்குப்பக்கம் உள்ள துவாரபாலகரை அடுத்துக் காணப்பெறும் மதிற்சுவரில் 'வள்ளி திருமணம்', 'கிராதார்ச்சுன கதை' 'காமதகனம்' ஆகியவை புடைப்புச் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுக் காணப்படுகிறது. தெற்குப் பக்கத்தில் துவாரபாலகரை அடுத்துள்ள சுவர்ப்பகுதியிலும் மார்க்கண்டேயர் புராணக் கதை, பார்வதி பரமசிவன் திருமணம் ஆகியவை புடைப்புச் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இக் கோபுரத்தை உள்ளடக்கிய சுற்று மதில் இரு மாளிகைகளை உடையதாகக் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் கல்வெட்டில் 'இரட்டைத் திருமாளிகை' என்று வழங்கப் பெறுகிறது. இத் திருமதில், கிழக்கு மேற்கில் 800 அடி நீளமும் தெற்கு வடக்கில் 400 அடி அகலமும் உடையதாக விளங்குகிறது. இத்திருச்சுற்று மாளிகையில் திசைக் காவலர்களுக்கான ஆலயங்களும், பரிவார தேவதைகளின் ஆலயங்களும் காணப்படுகின்றன. நான்கு மூலைகளில் நான்கு திசைக் காவலர்களுக்கான சிற்றாலயங்களும், தெற்கு, மேற்கு, வடக்குப் பக்கத் திருமாளிகைகளின் நடுவில் மூன்று திசைக் காவலர்களுக்கான சிற்றாலயங்களும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவையன்றி, பரிவார தேவதைகளுக்கான சிற்றாலயங்களும் மாளிகையைச் சுற்றிக் காணப்படுகின்றன. திசைக் காவலர்களுக்கான சிற்றாலயங்கள் இருதள விமானம் உடையதாகத் தோற்றமளிக்கின்றன.

திசைக்காவலர்களின் சிற்றாலயங்கள்

அக்கினிக்கென உள்ள விமானத்தின்மீது நான்கு செம்மறி ஆடுகளும், எமனுக்கென உள்ள விமானத்தின்மீது நான்கு எருமை மாடுகளும், நிருதிக்கென உள்ள விமானத்தின்மீது படுத்தநிலையில் நான்கு மனித உருவங்களும் வருணனுக்கென

உள்ள விமானத்தின்மீது நான்கு மகரங்களும், வாயுவுக்கென உள்ள விமானத்தின்மீது நான்கு மான்களும், குபேரனுக்கென உள்ள விமானத்தின்மீது நான்கு கீரிப்பிள்ளைகளும், ஈசானனுக்கென உள்ள விமானத்தின்மீது நான்கு காளை மாடுகளும் காணப்படுகின்றன. இந்திரனுக்கென உள்ள சிற்றாலயம் கோபுரத்தோடேயே இணைந்து தோற்றமளிக்கிறது. பரிவார தேவதைகளுக்கு 28 சிற்றாலயங்கள் உள்ளன. இவை இரண்டடுக்கு மண்டபங்களாக இருந்தன.

நந்தி

இத்திருச்சுற்று மாளிகையின் வழியே உள்ளே சென்றால் நாயக்கர் கால மண்டபத்துள்ளே இருக்கும் எழிலான நந்தியைக் காணலாம். இம்மண்டபத்தின் இருதூண்களில் நாயக்க மன்னர் இருவர் உருவச்சிலைகள் காணப்படுகின்றன. தனது கால்களை மடக்கிப் படுத்த நிலையில் தன் தலைவனையே எப்போதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நந்தி, சோழர் காலத்தில் அமைக்கப்பெற்ற மேடையில் காணப்படுகிறது. பெருவுடையாருக்கேற்ற பெருநந்தி ஒரே கல்லால் ஆக்கப்பெற்று உன்னதத் தோற்றத்தோடு விளங்குகிறது. பத்தொன்பது அடி நீளமும் பன்னிரண்டு அடி உயரமும் உடையதாகக் காணப்படுகிறது. இந்நந்தி பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பெற்றது. சோழர் காலத்தில் அமைக்கப்பெற்ற நந்தி தற்பொழுது திருச்சுற்று மாளிகையில் உள்ளது.

மகாமண்டபம்

நந்தி மண்டபத்தைக் கடந்து உள்ளே சென்றால் கிழக்குத் திசையில் உள்ள படிக்கட்டுகளின் மூலமாகவோ, தெற்குப் பக்கப் படிக்கட்டுகள் மூலமாகவோ அல்லது வடக்குப் பக்கப் படிக்கட்டுகள் மூலமாகவோ மகாமண்டபத்தை அடையலாம்.

கீழ்த்திசையில் உள்ள படிக்கட்டுகள் பிற்காலத்தில் அமைக்கப் பெற்றவை. மகாமண்டபத்தின் நுழைவாயிலில் இரு பக்கங் களிலும் துவாரபாலர்கள் நிற்கின்றனர். நுழைவாயிலின் வழியே உள்ளே சென்றால் இருபத்து நான்கு தூண்கள் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் மகா மண்டபத்தின் வனப்பைக் காணலாம். இம்மண்டபத்தின் மேற்குப் பக்கச் சுவரும் தெற்குப் பக்கச் சுவரும் இணையும் இடத்தில் மண்டபத்தின் மேல் பகுதிக்குச் செல்லும் மாடிப்படிகள் உள்ளன. மேலே சென்றால் தற் பொழுது மொட்டை மாடியாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால் இப்பகுதியில் அர்த்த மண்டபத்தின் மேலுள்ளதைப்போன்று மூன்று தளங்கள் அமைந்திருந்திருக்க வேண்டுமெனத் தோன்று கிறது.

அர்த்தமண்டபம்

மகாமண்டபத்தின் மேற்புற வாயில் வழியாக உள்ளே சென்றால் அர்த்தமண்டபம் காணப்பெறும். இம்மண்டபம் மூன்று தளங்களை உடையது. அர்த்தமண்டபத்தின் அகலமும் விமானத்தின் ஆதி தளத்தின் அகலமும் சமமாக இருக்கிறது. அர்த்தமண்டபத்தின் தெற்குப் பக்கத்திலுள்ள மாடங்களில் விநாயகர் தம் தேவியருடனும், திருமால் தம் தேவியர்களுடனும் உள்ள சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள மாடங்களில் துர்க்கை, வீரபத்திரர் ஆகியோரது சிற்பங்கள் உள்ளன. இச்சிற்பங்கள் முழுதும் முற்றுப் பெற்ற நிலையில் வடிக்கப்பட்டவைகளாகத் தோன்றவில்லை.

மேற்குப் பக்கச் சுவரில் வெளிப்புற மாடங்களில் தெற்குத் திசையில் கஜலட்சுமி சிற்பமும், வடக்குத் திசையில் நாமகள் சிற்பமும், காணப்படுகின்றன. நாமகள் சிற்பத்தின் கீழே கருவூர்த்தேவரும் இராசராசனும் அமர்ந்திருக்கும் வகையில்

சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிற்பங்கள் உண்ணாழியின் மேற்குச் சுவரின் வெளிப்பக்கம் தீட்டப்பட்டுள்ள வண்ண ஓவியங்களில் காணப்படும் கருவூர்த்தேவர் மற்றும் இராசராசன் உருவங்களைப் போன்றே தோற்றமளிக்கின்றன.

இடைநாழி

அடுத்து இடைநாழி அல்லது இடைக்கட்டு உள்ளது. இதன் கூரையானது தூண்களால் தாங்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இவ்விடைநாழியின் நுழைவாயில் இரு துவாரபாலர்களால் அணி செய்கிறது. இப்பகுதியின் மேலுள்ள இரண்டாம் தளத்தின் வழியாக விமானத்தின் உட்பகுதியை அடையலாம். அத்தளத்தில் உள்ள சாந்தார நாழியில் இறைவன் ஆடிய 108 வகைத் தாண்டவ கரணங்களைப் புடைப்புச் சிற்பமாகச் செதுக்கமுற்பட்டு பெரும் பகுதி முடிக்கப்பட்டும், சிறுபகுதி முடிக்கப்படாமலும் இருப்பதைக் காணமுடியும்.

படிச்சுவர் சிற்பங்கள்

இடைநாழியைத் தெற்குப் பக்கத்திலிருந்தும் வடக்குப் பக்கத்திலிருந்தும் படிக்கட்டுக்கள் மூலமாகவும் வந்து அடையலாம். தெற்குப் பக்கப் படிக்கட்டின் கிழக்குப் பக்கக் கைப்பிடிச் சுவரின் வெளிப்பக்கத்தில் சில சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. அவைகளில் ஒருசில மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கவை. தெற்குப் பக்கக் கோடியில் உள்ள போதி மரத்தின்கீழ் அமர்ந்த நிலையில் உள்ள புத்தர் உருவமும், நிற்கும் நிலையில் உள்ள மற்றொரு புத்தர் உருவமும் சிவன் கோயிலில் எவ்வாறு இடம்பெற்றன என்பது அறிஞர்களைச் சிந்திக்க வைத்தது. முதலாம் இராசராசன் பிற மதங்களிடத்துக் காட்டிய அன்பிற்கு அடையாளம்தான் இச்சிற்பங்கள் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். வேறு சிலர் இச்சிற்பங்கள்

இக்கோயிலின் உண்ணாழியின் வடக்குப் பக்கச் சுவரில் வெளிப் பக்கம் தீட்டப்பட்டுள்ள வண்ண ஓவியமான திரிபுர சம்ஹாரத்தைச் சித்திரிப்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

இங்கு காணப்படும் புடைப்புச் சிற்பங்களில் மூன்று வகை யான விமானத்தை - அதாவது நாகர, திராவிட, வேசர வகை - விமானங்களைக் காணமுடிகிறது. அவை அரக்கர்களின் மூன்று கோட்டையைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்றும், வில்லேந்தி நிற்கும் உருவம் சிவபெருமான் திரிபுராந்தகர் உருவில் உள்ளார் என்றும் அவ்வரக்கர்களைத் தண்டிக்க அவர் தயங்குகிறார் என்றும் கூறப்படுகிறது. காரணம், அவர்கள் தீவிர சைவப் பற்றாளர்கள் என்பதாலாகும். அவ்வரக்கர்களின் கையில் சிவலிங்கம் ஏந்தியி ருப்பதைக் காணலாம்.

இவர்கள் எப்படியாவது சிவபெருமானால் அழிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் திருமாலானவர் மாய அவதார மான புத்த அவதாரம் எடுத்து அவர்களைத் தம் மாய வலையில் சிக்க வைக்க முயற்சிக்கிறார். அவர்கள் இவரது மாயத் தன்மைக்குப் பலியாகாமல் தீவிர சைவப் பற்றாளர்களாவே இருந்துவிடுகின்றனர். ஆனால் மற்றவர்கள் திருமால் விரித்த மாய வலையில் வீழ்ந்து சிவனால் அழிக்கப்பட்டு விடுகின்றனர். இந்தக் கருத்தைத்தான் இச்சிற்பங்கள் புலப்படுத்துகின்றன என்று கே. ஆர். சீனிவாசன் கூறுகிறார். உண்ணாழிச் சுவரில் ஓவியமாகவும், இங்கு புடைப்புச் சிற்பமாகவும் ஏன் காட்டப் பட்டுள்ளன என்றால் இராசராசன் திரிபுராந்தகரைப் போன்ற ஒரு மாவீரன் என்றும், அவன் சேர, சோழ, பாண்டிய நாடு களான மூன்று நாடுகளையும் வென்றவன் என்று புலப்படுத்துவ தற்காகவே என்றும் அவர் விளக்கம் தருகிறார்.

இராசராசேச்சுரர்

இடைநாழியைக் கடந்து உள்ளே சென்றால் எவ்வுயிர்க்கும் அருள்பாலிக்கும் இறைவனை - ஈசனை இலிங்க வடிவில் பார்க்கலாம். மும்முடிச் சோழனாகிய இராசராசன் முப்புர மெரித்த விரிசடைக் கடவுளுக்கு அமைத்த பெருங்கோயிலில் மூலவராக அமர்ந்திருக்கும் காட்சியைக் காணலாம். அளப்பரிய பொன்னையும் மணியையும் கொண்டு வந்து இறைவனின் திருவடித் தாமரை மலர்களிலே சொரிந்து அவனது அருள் வேண்டி அன்று, பெருமன்னன் இராசராசன் வணங்கினானே அந்தக் காட்சி! நம் கண்முன் நிழலாடும். கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா பாடி நித்தம் இறைவனைப் போற்றிப் பூசித்தாரே! அந்த எண்ணமேலோட்டம் எழும். அரசமாதேவியர் களும் அமைச்சர்களும் மற்ற அரசு அதிகாரிகளும் தம் வேந்தன் அனைத்துச் செய்கைகளிலும் வெற்றி பெற வேண்டும் என்று இறைவனை வேண்டி நின்றார்களே அந்தக் காட்சி மனக்கண் முன்னே தோன்றும். நாள்தோறும் காலையில் இறைவன் திருமுன்பு திருப்பதியம் பாடி மகிழ்ந்தார்களே அந்த இசைக் கலைவாணர்கள் நம் மனக்கண் முன்னே காட்சியளிப்பர். அவர்கள் பாடிய தேவாரப் பாடல்கள் நம் காதுகளிலே தேனாகப் பாய்ந்து மகிழ்ச்சியூட்டும்.

பெருவுடையார்

உண்ணாழிகையின் உள்ளே காணப்பெறும் பெருவுடையார், இந்தியாவில் காணப்படும் அனைத்து இலிங்கங்களிலும் மிகப் பெரியதாக உள்ளது. இதற்கடுத்துப் பெரிய இலிங்கம் கங்கைகொண்டசோழபுரத்து பிருகதீச்சுரர் கோயிலில் காணப்படுவதாகும். தந்தையான முதலாம் இராசராசனும் மகனான முதலாம் இராசேந்திரனும் தங்களது ஆற்றலுக்கும்,

வீரத்துக்கும் பெருஞ்சிறப்புக்கும் எடுத்துக்காட்டாகப் பெரிய அளவில் பெருவுடையாரை எழுந்தருளச் செய்து வழிபட்டிருக் கின்றனர். இலிங்கத்தின் உச்சியில் நீராட்ட வேண்டுமெனில் அர்ச்சகர் ஒரு மேடை மீது நின்றுதான் நீராட்டவேண்டும். அந்த அளவு உயரமுடையதாகக் காணப்படுகிறது.

இலிங்கத்துக்கேற்ற ஆவுடையார். இதுவும் அளவில் மிகப் பெரியது. இலிங்கத்தின் அளவுக்கேற்பக் கோயிலின் விமானம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விமானத்தின் உட்புற அழகைப் பார்க்க வேண்டுமானால் விமானத்தின் இரண்டாம் தளத்தி லிருந்து பார்த்தல் வேண்டும். விமானத்தின் அளவு சிறுகச் சிறுகக் குறைந்து மேலே செல்லும் எழிலைக் காணும் போது சோழர் காலத்தியக் கட்டடக்கலை வல்லுநர்களைப் பாராட் டாமல் இருக்க முடியாது.

உட்திருச்சுற்று

உண்ணாழியைச் சுற்றி உட்திருச்சுற்று உள்ளது. இங்கு செல்ல வேண்டுமானால் இடைநாழியில் உள்ள தெற்குப்பக்கப் படிக்கட்டு வழியாக கீழே இறங்கிச் சிறிது தூரம் மேற்கே நடந்தால் ஏணிப்படிகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இப்படிகள் வழியே ஏறி உயரே சென்றால் உண்ணாழித் திருச்சுற்றின் தெற்குப் பக்கத்தை அடையலாம். உண்ணாழிச் சுவரின் (அந்தரப்பித்தி) வெளிப்பக்கத்தில் காணப்படும் உள் ளடங்கிய பகுதியில் அகோர வடிவில் உள்ள சிவபெருமான் எதிரே காட்சி தருவார். அமர்ந்த நிலையில் இரண்டு திருக் கரங்களுடன் காட்சி அளிப்பார். பீடத்தில் இடக்காலை மடக்கி வலதுகாலைத் தொங்கவிட்டு அமர்ந்த நிலை. வலக்கரம் வாள் ஏந்தியும் இடக்கரம் திரிசூலத்தைப் பிடித்த வண்ணமும் உள்ளன. தலையில் சடை முடியும், காதுகளில் சர்ப்ப

குண்டலங்களும் அணி செய்கின்றன. இரு பக்கங்களிலும் இரு துவாரபாலகர்கள் காணப்படுகின்றனர். மேற்குப் பக்கமாக உள்ளே சென்றால் உண்ணாழிச் சுவரில் பைரவர், ஆலமர் செல்வன் ஆகியோரது உருவங்கள் வண்ண ஓவியங்களால் தீட்டப்பெற்று விளங்குகின்றன. இவை இற்றைக்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளாக எழில் மாறாமல், வண்ணம் அழியாமல், காட்சி யளிப்பதைப் பார்க்கலாம்.

ஆடலரசி

வடக்குப் பக்கம் திரும்பினால் முதலில் கண்ணில் படுவது உண்ணாழியில் மூலை அரைத்தூணில் தீட்டப்பட்டிருக்கும் நடன மங்கையின் உருவமாகும். இடைக்காலை ஊன்றி வலக் காலைத் தூக்கிச் சதுர தாண்டவ அமைப்பில் வைத்து, இடக்கையை மடக்கி, வலக்கையை நீட்டி, முகத்தை இடது தோள் பக்கம் வளைத்துத், தன்னை மறந்து ஆடுபவளாகத் தீட்டப்பட்டிருக்கும் ஓவியம் இங்கு காணப்பெறும் எல்லா ஓவியங்களிலும் சிறந்த ஓவியமாகும். அவளது முன்னங் கைகளில், செருகிய வளையல்களும், மேல்கைகளில் தோள் வளைகளும், கால்களில் பாதச் சங்கிலி மற்றும் தண்டைகளும், கழுத்தில் அட்டிகையும் அணிந்தவ ளாய்க் காணப்படுகிறாள். தலையிலே பெருங்கொண்டை அலங்காரம்; அதில் மலர் சூட்டப்பட்டிருக்கிறதாகத் தெரி கிறது. அவள் அதிர வீசி ஆடும் ஆட்டத்திலே இடையிலே அணிந்திருக்கும் ஆடை நான்கு திக்கும் பறக்கிற தன்மையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவளது வலப்பக்க மார்பகம் தீட்டப் பட்டிருக்கும் பாங்கும், உடல் வளைந்திருக்கும் கோலமும், இடக்காலின் பாதம் ஊன்றப்பட்டிருக்கும் தன்மையும் அவள் ஒரு சுற்றுச் சுற்றி விட்டு அடுத்த சுற்றின் தொடக்கத்தில் இருப்பது போன்ற அமைப்பில் உள்ளது. சோழர்கால

ஓவியனின் திறமைக்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. ஓவியம் சிறிதளவு சிதைவுற்ற நிலையில் காணப்படுவதாலும் திரிபங்க நிலையில் காணப்படுவதாலும் நாட்டிய மகளின் முகபாவத்தை முழுமையாக அறிந்துகொள்ள இயல வில்லை. திரிபங்க நிலையில் வரையப்பட்டிருக்கும் இவ்வோ வியம் இடது காலின் பெருவிரலிலிருந்து ஒரு நேர்க்கோடு வரைந்தால் முகத்தின் தாழ்வாய்க்கட்டைக்குச் செல்கின்ற நேர்த்தியைக் காணமுடிகிறது. கற்றுத் துறைபோகிய ஓவிய வல்லான் ஒருவன் தீட்டிய ஓவியக் களஞ்சியமாகவே இவ்வோ வியம் காணப்படுகிறது என்று கூறினால் வெறும் புகழ்ச்சி யில்லை. உண்மை! உண்மை!! மறுக்கவொண்ணா உண்மை!!!

சுந்தரர் வரலாறு

நலத்தான் சிறந்து விளங்கிய திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூர்த் திருப்பதியில் வாய்மை குன்றாத திருமறையவர் பலர் வாழ்ந்து வந்தனர். அவருள் மாதொருபாகனார்க்கு வழி வழி அடிமை செய்யும் சடையனார் என்பவர்க்கும் இசைஞானி யார் என்ற அம்மையாருக்கும் நம்பியாரூரர் திரு அவதாரம் செய்தார்.

நாடாளும் வேந்தன் நரசிங்க முனையரென்பார் பிள்ளைப் பருவத்திலிருந்தே நம்பியாரூரரை அவரது பெற்றோர்களிட மிருந்து பெற்று, சொந்தப் பிள்ளையாக எண்ணி நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தார். நம்பி ஆரூரர் தமது இளமை பருவத்திலேயே எல்லாக் கல்வி நலங்களையும் பெற்றுத் திகழ்ந்தார். மணப்பருவம் வந்தது. பெற்றோர்கள் பெண் பார்க்கத் தலைப்பட்டனர். புத்தூர் என்னுமூரில் சடங்கவி என்ற அந்தணர்குலப் பெண்ணை மணம் பேசினர். மணநாள் வந்தது. மணமகனை அலங்கரித்து

வீதி உலா அழைத்துச் சென்றனர். அழைத்துச் செல்கையில் கண்ணுற்ற மக்கள் கூட்டம் என்ன செய்தது என்பதை,

'கண்களெண் ணிலாத வேண்டுங் காளையைக் காணவென்பார்
பெண்களிலுயர நோற்றாள் சடங்கவி பேதை யென்பார்
மண்களிகூர வந்த மணங்கண்டு வாழ்ந்தோ மென்பார்
பண்களி னிறைந்த கீதம் பாடுவா ராடுவார்கள்'

என்று தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தில் விவரிக்கப்படுகிறது.

தடுத்தாள வரும் இறைவன்

அவ்வாறு நிகழும் மக்களின் எண்ண அலைகளினூடே உலாச் சென்று மணம் நிகழவிருந்த மணப்பந்தரை அடைகிறார் நம்பிஆரூரர். வேதியர் வேதம் ஓத எத்தனிக்கின்றனர். மறையவர் கூட்டம் இந்த ஒப்பரும் நிகழ்ச்சியைக் கண்ணுறக் குழுமிய வண்ணம் இருக்கிறது. அப்பொழுது முதியவர் ஒருவர் உள்ளே நுழைகிறார். நுழைந்தவர் மணத்தொழில் தொடங்கும் பந்தரிடை நம்பியின் எதிரில் நின்று 'இந்த மொழி கேண்மின் எதிர் யாவர்களும்' என்கிறார். அங்கு அமர்ந்திருந்த அருமறை அந்தணர் யாவரும் ஆச்சரியத்தால் தலை நிமிர்த்தி 'நன்றுமது நல்வரவு இவண் நீர்மொழிமின் நீர்மொழிவ' தென்றார். யான் ஒரு வழக்கினைக் கூறப் போகிறேன். அவ்வழக்கைத் தீர்த்த பின்னர் உம் கடமையை ஆற்றுங்கள் என்று வந்தவர் கூற உமது வழக்கைக் கூறுங்கள். அது முடிந்த பின்னரே வதுவையை ஆரம்பிப்போம் என்றனர் அவையில் குழுமியிருந்தவர்களும்.

உடனே 'இந்நாவலூரன் எனது அடிமை' என்று இவ்வுலக உயிர்கள் அனைத்தையும் ஆட்கொண்டு விட்ட இறைவனாகிய அம்முதியவர் கூறினார். இவர் உமது அடிமையெனில் ஆதாரம் ஏதேனும் உண்டோ என்று மறையவர்கள் புகல, இந்நாவலூரனின் பாட்டன் எழுதிய 'ஆள்விலை ஓலை' இதோ உளது

என்று கூறி அதை அவையின் கரணத்தான் முன் நீட்டுகிறார். அவையின் கரணத்தான் அவ்வோலையை வாங்கிச் சுருளைப் பிரித்து நன்றாக விரித்து, எழுதியுள்ள வாசகங்களை அவையில் படிக்கிறான். அவையோரும், நாவலூரரும் ஆச்சரியத்தால் பதுமையாகின்றனர். பின்னர் அவையோர் ஆரூரரைப் பார்த்து 'நீர் தோற்றீர்' இம்முனிவர்க்குப் 'பான்மையினேவல் செய்தல் கடன்' என்று விளம்புகின்றனர். 'விதிமுறை யிதுவே யாகில் யான் இதற்கு இசைகிறேன்' என்று நாவலூரரும் உடன்படுகிறார். பின்னர் இறைவன் தாம் யார் என்பதைத் தெரிவித்து நாவலூராரை இல்லற வாழ்வில் நுழையவிடாது தடுப்பதே தமது நோக்கம் என்று கூறி ஆட்கொண்டார் என்கிறது தடுத்தாட்கொண்டபுராணம்.

நீதிமன்றம்

இப்புராணத்தைச் சித்திரிக்கும் ஓவியத்தில் மண்டபம் காட்டப்பட்டுள்ளது. மண்டபம் சாதாரண மண்டபம் அல்ல. பல தோரணங்கள் நிறைந்த மண்டபம். தோரணத்தின் நடுவில் இருநிலை மாடம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. தோரணத்தின்கீழ் வரி காணப்படுகிறது. வரியையும் தோரணங்களையும் தாங்கி ஐந்து தூண்கள் நிற்கின்றன. மூன்று தூண்கள் நடுவிலும், இரண்டு தூண்கள் சுவரோடு ஒட்டியும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. தூண், போதிகை, தாமரை இதழ் விரிந்த நிலையில் காணப் பெறும் பலகை ஆகியவைகளை உடையதாக இருக்கின்றன. தூணின் அமைப்பும் தோரணத்தின் எழிலுமே இது சோழர்கால ஓவியம் என்பதைத் தெளிவாக்கி விடுகின்றன.

மண்டபத்தின் நடுவில் மறையவர்கள் பலர் கூடியிருக்கின் றனர். அனைவரும் அமர்ந்த நிலையில் உள்ளனர். முதியோ ராய் அமர்ந்திருப்போரின் கைகளில் ஓலைச்சுவடி காணப்படு

கிறது. அந்த ஓலைச்சுவடிகள் வழக்கு மன்றத்தில் சந்தேகம் ஏற்படும்பொழுது பார்த்துக் கொள்வதற்கு உதவும் சட்ட நூல் களாக இருக்கலாம். மறையவர்கள் அனைவரும் அரையில் மட்டும் ஒரு வெண் துகில் உடுத்தியிருக்கின்றனர். அதுவும் முழங்கால் அளவுக்கே நீண்டுள்ள பஞ்சகச்சமாய்க் காட்சியளிக் கிறது. தோளில் ஒரு வெண் துகில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. ஒவ்வொருவர் மார்பிலும் பூணூல் காணப்படுகிறது. அனை வரும் குடுமி உடையவராய்ப், பெரும்பாலோர் தாடி, மீசை உடையவராய்க் காட்சி அளிக்கின்றனர். நெற்றியில் திருநீறு காணப்படுகிறது. இவை அவர்கள் சிவாச்சாரியர்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன.

இவர்கள் மத்தியில் வயோதிகர் ஒருவரும், வாலிபர் ஒருவரும் நேருக்குநேர் நிற்கின்றனர். வயோதிகர், அரையில் கோவணத்தையும், தோளில் வெண் துகிலைப் பூணூல் அணிவது போன்று சுற்றியும் அணிந்திருக்கின்றார். தலைமயிர், தாடி ஆகியவை நரைத்து அவருடைய வயோதிகத் தன்மையைப் பறைசாற்றுகின்றன. குழையணியத்தக்க தாழ்ந்த காதுகளைக் கொண்டிருக்கிறார். வலது கையில் விரித்த ஓலையும், இடது கையில் குடையுமாய் நேரே நிற்க முடியாது சிறிதே கூனி நிற்கிறார். கண்களிலே ஒரு கம்பீரப் பார்வை. வாய் ஏதோ சொல்லும் நிலை, சித்திரத்தில் தீட்டப்பட்டுள்ள இந்த உருவை யும் தடுத்தாட்கொண்டபுராணத்தில்,

'காதிலணி கண்டிகை வடிந்த குழை தாழச்
சோதிமணி மார்பிலசை நூலினொடு தோளின்
மீதுபுனை யுத்தரிய வெண்டு கிலுடங்க
ஆதபம் மறைக்குடை யணிக்கரம் விளங்க
பண்டிசரி கோவண உடைப் பழமை கூரக்
கொண்டதோர் சழங்கலுடை யார்ந்தழகு கொள்ள
வெண்டுகிலுடன் குசை முடிந்து விடு வேணுந்
தண்டொருகை கொண்டு கழல் தள்ளு நடை கொள்ள'

என்று கூறப்பட்டிருக்கும் சிவபெருமானின் வயோதிகத் தன்மையையும் ஒப்பு நோக்கினால், இவ்வுருவத்தைப் பார்த்துத் தான் சேக்கிழார் பெருமான் பாடிப்பரசவமானோரோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நம்பி ஆருரர் பார்த்தாரைப் பரவசப்படுத்தும் பருவத்தின ராய், களை ஒழுகும் முகத்தினராய், அழகே உருவாய்க் காட்சி அளித்தார் என்றெல்லாம் தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் பேசும்.

இவ்வோவியத்திலும் அவரது அழகு பொருந்திய உருவம் மிக உன்னத நிலையில் தீட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவரது நிலை மிகவும் அஞ்சி நடுநடுங்கி என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் விழிக்கும் நிலையாக உள்ளது. சுந்தரர் நிற்கும் தோற்றத்தைக் காண்கையில் அவர் வழக்கில் தோற்று விட்டார் என்பதை உணர்த்துவதாக உள்ளது.

வழக்கில் தீர்ப்பு

வயோதிகராய் வந்த இறைவனின் கையில் ஒரு ஓலையும், சிவாச்சாரியர்களின் கையில் ஒரு ஓலையும் காணப்படுகின்றன. இதில் சிவாச்சாரியர்களின் கையில் உள்ள ஓலை அவையிலே முதியவரைப் பார்த்து நீவிர் கூறுவதற்கு ஆதாரமாக,

'ஆட்சியில் ஆவணத்திலன்றி மற்றயலார் தங்கள்
காட்சியின் மூன்றிலொன்று காட்டுவாய்'

என்று மறையவர்கள் கேட்க, முதியவரும் தாம் வைத்திருந்த ஓலையை எடுத்துக்கொடுத்து நீங்கள் இதிலே காணலாம் என்று காட்ட, அதை வாங்கிப் பார்க்கின்ற ஓலையாக இருக்கலாம். அதைப் பார்த்த மறையவர்கள் அனைவரும் திகைக்கின்றனர். ஒருவரையொருவர் வியப்போடு பார்த்துக் கொள்கின்றனர். சிலர் சுந்தரரைப் பார்க்கின்றனர். கரணத்தான் கையிலே தரப் பட்டிருக்கின்ற ஓலையில் 'இப்படி அறிவேன் (இர)வேளைப்

பகலாக' என்று சோழர் கால எழுத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வெழுத்துக்களும் அவ்வோவியம் சோழர் காலத்தைச் சார்ந்தது என்பதை நிரூபிக்கின்றன. எழுத்துக்கள் காணப் படும் அப்பகுதி, ஓலையின் இறுதிப் பகுதியாகும். ஓலையிலே சாட்சிகளாகக் கையொப்பமிட்டுள்ள பகுதியாகும். எனவே இதைக் கண்ணுற்ற அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டு சுந்தரர் முதியவரின் அடிமைதான் என்று தீர்ப்பளித்து விடுகின்றனர்.

முதியவரின் கையில் காணப்படும் மற்றொரு ஓலை, முதலிலே கொடுத்த ஓலையைச் சுந்தரர் கைப்பற்றிக் கிழித்து எறிந்தவுடன் 'அந்த ஓலை ஒன்று தான் உளது என்று எண் ணாதே. அது வெறும் நகல்தான். மூல ஓலை இங்கு என்னிடமே உள்ளது' என்று காட்டும் மூல ஓலையாக இருக்கலாம்.

ஓவியச் சிறப்பு

இவ்வாறு ஓவியத்தின் வாயிலாக ஒரு உன்னத நிகழ்ச்சியைப் படைத்துக் காட்டியுள்ள அவ்வோவியனின் திறனை எவ்வாறு புகழினும் தகும். வழக்காடும் நிகழ்ச்சியையும், மறையவர் களும், சுந்தரரும் என்ன செய்வதென்று அறியாமல் திகைக்கும் திகைப்பையும், முதியவர் தம் வழக்கு வெற்றி பெற்றது கண்டு பெருமிதத்தோடு நிற்கும் நிலையையும் காண்கையில் ஓவியன், தான் கேள்வியுற்ற பெரிய புராணப் பாடலுக்கு வடிவம் தந்தானா? அல்லது அவன் வடித்தெடுத்த வண்ண ஓவியத்துக்கு ஏற்பப்பாட்டமைந்ததா? என்ற ஒரு சந்தேகத்தைத் தூண்டி விடுகிறது இந்த எழிலார்ந்த ஓவியம். காலம் கருதின் ஓவியம்தான்முதலில் தீட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

திருமண சமையல்

சுவரின் கீழ்ப்பகுதியில் சுந்தரரின் திருமணத்துக்காக உணவு சமைக்கும் காட்சி இயற்கையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

உணவு சமைப்பதில் பெண்டிரும் ஆடவரும் ஈடுபட்டுள்ளனர். அடுப்பின் அமைப்பு இன்றைக்கும் கிராமப்புறங்களில் காண பெறும் அடுப்பைப்போல் உள்ளது. மூன்று கால்களையுடைய முக்காலிகளின் மீது சில பாத்திரங்கள் வைக்கப் பெற்றுள்ளன. சில, இரு வளையங்களை உடையதாகவும், சில வளையங்கள் இல்லாதனவாகவும் இருக்கின்றன. இப்பாத்திரங்கள் தற் காலத்திய அண்டா, தவலைப்பானை போன்று காணப்படு கின்றன. இவையன்றிச் சில சட்டுவம், கிண்ணம், மதுக்குப்பிகள் ஆகியவைகளும் காணப்படுகின்றன. ஒரு பக்கத்தில் ஒரு பெண் குப்பியிலிருந்து மதுவையோ அல்லது நீரையோ ஊற்றுவது போன்றும், ஒருத்தி கிண்ணத்தில் ஏந்துவது போன்றும், மற்றொருத்தி கிண்ணத்தில் பெறுவது போன்றும், மற்றொ ருத்தி அருந்துவது போன்றும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. குப்பிகள் மூடிகளையுடையவையாகக் காணப்படுகின்றன. அடுப்பில் விறகிட்டு எரிப்பதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் சேலையால் தங்களது மார்பை மறைத்து அணிந்திருப்பதையும் காணமுடிகிறது.

சுந்தரர், இறைவனின் அடிமை

அடுத்த பகுதியில் வழக்கில் வெற்றிபெற்ற சிவனடியார் பெருமிதத்தோடு திருவெண்ணைநல்லூர்க் கோயிலுக்குச் செல் வதும், அந்தணர்ஒருவர் அவரைப் பின் தொடர்வதும் காட்டப் பட்டுள்ளது. திருவெண்ணெய்நல்லூர் கோயிலும் அழகாகத் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. சுந்தரரின் உருவம் அழகுவாய்ந்த வாலிபத்துடன் காணப்படவில்லை. தவக்கோலச் சுந்தரரைக் காண்கிறோம். சுந்தரர் இறைவனின் அடிமையாகிவிட்டார் என்பதை இது காட்டுகிறது

சுந்தரரும் சேரமானும் கையிலாயமலைக்குச் செல்லல்

இவைகளுக்கு மேற்பகுதியில் சுந்தரர் யானை மீதும், சேரமான் பெருமாள் நாயனார் குதிரை மீதும் கையிலாய மலைக்குச் செல்லும் காட்சி காணப்படுகிறது. இவர்களது வருகையை மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்தோடு வரவேற்கும் காட்சியும், ஒரு பக்கத்தில் நடராசர் சன்னதி முன் சுந்தரர் அமர்ந்து இறைவனை வழிபடும் காட்சியும் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

இவைகளுக்கும் மேல் பகுதியில் உலகநாயகன் உமையோடு கையிலாயமலையில் அமர்ந்திருக்கும் கோலம்; அம்மையப்பர்க்கு முன்பாக சுந்தரர் வழிபடல் ஆகியவை காணப்படுகின்றன.

தத்புருசர்

இப்பகுதியைக் கடந்து சென்றால் சிவனது சதுர தாண்டவ சிற்பத்தைக் காண்கிறோம். இது சிவபெருமானின் தத்புருச வடிவம் என்கின்றனர். பத்துக்கரங்கள் உள்ளன. இடது மேற்கரம் கஜஹஸ்தத்திலும் வலது கீழ்க்கரம் அபயத்திலும் காட்டப்பட்டுள்ளன. வலது இரண்டாம் கரத்தில் திரிசூலமும், மூன்றாம் கரத்தில் வாளும், நான்காம் கரத்தில் வேலும், ஐந்தாம் கரத்தில் கதையும், இடது இரண்டாம் கரத்தில் கபாலமும், மூன்றாம் கரத்தில் கேடயமும், நான்காம் கரத்தில் பாசமும், ஐந்தாம் கரத்தில் திரிசூலமும் காணப்படுகின்றன. தலையில் ஜடாமகுடமும், காதுகளில் சிம்ம குண்டலமும் அணி செய்கின்றன. அரையில் உள்ள ஆடை, தாம் ஆடும் நடனத்தில் நாற்புறமும் பறப்பது போல் காணப்படுகிறது. சுற்றிலும் பிரபை. சிவபெருமானின் இடப்பக்கம் உமை நின்ற கோலத்தில் காணப்படுகிறார். வலப்பக்கத்தில் பூதகணங்களும், குடமுழா வாசிக்கும் அடியாரும் உள்ளனர். சிவபெருமானின்

உருவம் வண்ணம் பூசப்பெற்றுக் காட்சி அளிக்கிறது. மராட்டியர் காலத்தில் தங்கத்தால் முலாம் பூசியிருக்கின்றனர். அத் தங்க முலாம் தற்போதும் சில இடங்களில் காணப்படுகிறது.

ஆடல்வல்லான்

அதைப் பார்த்துவிட்டு மேலும் வடக்கு நோக்கிச் சென்றால் உண்ணாழியின் மேற்குப்புறச் சுவரில் ஒரு பக்கத்தில் சிற்றம்பலத்தில் ஆடவல்லானின் உருவம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. ஆடல்வல்லானின் அருகில் காளி தாண்டவமாடும் நிலையில் காணப்படுகிறது. எதிர் அம்பலத்தில் நின்று பேரரசன் இராசராசனும் அவனது தேவியர்களும் ஆடவல்லானை வழிபடும் காட்சியும் வரையப்பட்டுள்ளது. நடராசர் ஆலயத்தின் நான்கு பக்க வாயில்களும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாயில்கள் சாலை விமானத்தைக் கொண்டு சேரநாட்டுக் கலை அழகில் தோற்றமளிக்கின்றன. இராசராசனின் தேவியர் மெல்லிய ஆடை (மேலாடை உட்பட) அணிந்து காணப்படுகின்றனர். கைகளில் செருகு வளையல்கள், கழுத்திலும், இடுப்பிலும் முத்துமாலை, கால்களில் தண்டை, கொலுசு ஆகியவை அணிந்து அழகே உருவாகக் காட்சியளிக்கின்றனர். காவலர்கள் சிலர் இரு கழுத்துப்பட்டியுள்ள திறந்த சட்டையையும், சிலர் ஒரு கழுத்துப்பட்டியுள்ள திறந்த சட்டையையும், இடுப்பில் தொடை வரை கீழ்ஆடையும் அணிந்து காணப்படுகின்றனர். கைகளில் நீண்ட கம்பு வைத்துள்ளனர்.

முடிபுனை விழாவா? கோயில் மங்கல நீராட்டா?

இச்சுவரின் எதிர்ச் சுவரில் ஒரு பெரும் விழாக் காட்சி ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. இக்காட்சி பெரிய கோயிலின் மங்கல நீராட்டு விழாக் காட்சியென்றும், மாமன்னன்

இராசராசனின் முடிசூட்டு விழாக் காட்சி என்றும் இருவிதமாகக் கூறப்படுகிறது. ஒரு பக்கம் அரச குடும்பத்தினரும், மறு பக்கம் குடிமக்களும் அமர்ந்து இப்பெருவிழாவைக் காண்பதைப் போன்று ஓவியன் தீட்டியுள்ளான். நடன மங்கையர் நாட்டியமாடி விழாவுக்குச் சிறப்பூட்டுகின்றனர்.

இராசராசனும் கருவூரரும்

இவைகளைப் பார்த்துவிட்டு கீழ்பக்கம் திரும்பினால் உண்ணாழியின் மூலைத் தூணில் இராசராச்னும் கருவூர்த் தேவரும் யாதோ பேசிக் கொண்டிருப்பதைப் போன்ற ஒரு காட்சி தீட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்றோம். இவ்வரும் பெருங் கோயிலை எழுப்பிய மாமன்னன் இறைவன் உறையும் உண்ணாழியின் புறச் சுவரில் தன் உருவைத் தீட்டி இறைவனின் அணுக்கத் தொண்டன் என்பதை மெய்ப்பித்திருக்கிறான். இரு மகளிர் ஒருவரோடொருவர் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் காட்சி; மற்றும் இரு மகளிர் அமர்ந்த நிலையில் உரையாடும் தோற்றம். இப்படிப் பல காட்சிகளைக் காணமுடிகின்றது.

முப்புரமெரித்த முதல்வர்

தொடர்ந்து கிழக்குப் பக்கம் சென்றால் உண்ணாழியின் வடபுறச் சுவரில் தீட்டப்பட்டிருக்கும் திரிபுராந்தகர் உருவத்தைக் காணலாம். சிவன் திரிபுரம் எரித்த கதை வண்ண ஓவியமாகக் காட்சி தருகிறது. இந்நிலவுலகத்தைத் தேராகவும், சூரிய சந்திரர்களைத் தேர்ச் சக்கரங்களாகவும், நந்தி தேரை இழுத்துச் செல்லும் வாகனமாகவும், பிரம்மாவைத் தேரோட்டியாகவும் கொண்டு வலக்காலைக் குத்திட்டு வைத்து இடக்காலை மடக்கிப் போருக்குச் செல்லும் சிவபெருமானின் உருவம் மிக அற்புதமாகத் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. சிவனுக்குத் துணையாகப்

பார்வதி தன் சிம்ம வாகனத்திலும், விநாயகர் மூஞ்சுறு மீதும், முருகன் மயில் மீதும் அமர்ந்து போருக்குச் செல்கின்றனர். இவர்களைக் கண்ணுற்ற மூன்று அரக்கர்களின் போர் வீரர் களும் புறமுதுகிட்டோடும் காட்சி தத்ரூபமாக வரையப் பட்டுள்ளது. அரக்கர்களின் வீரர்களுக்கும் பூதகணங்களுக்கும் நிகழும் போரில் அரக்கரின் வீரர்கள் பலர் வெட்டுண்டு விழும் காட்சி மிக அழகாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது.

புத்தர் காணக் காரணம்

மூன்று கோட்டைகளையும் உடைய அரக்கர் தலைவர்கள் தங்கள் கைகளில் இலிங்கத்தை ஏந்தி நிற்கும் காட்சியும், அவர் களின் எதிரில் புத்தர் அமர்ந்திருக்கும் காட்சியும் சுவரின் மேற் பகுதியில் காணப்படுகிறது. இவைகளுக்குரிய விளக்கத்தைக் கீழ்வருமாறு கே. ஆர். சீனிவாசன் கூறுகிறார்.

மூன்று கோட்டைகளுக்கும் உரிய அரக்கர்கள் சைவத்தில் ஆழ்ந்த பற்றாளர்களாக இருந்து இலிங்கத்தை வழிபட்டு வந்த தால், சிவபெருமான் தம் அடியவர்களை அழிப்பதற்குத் தயங்கி னார் என்றும், ஆதலால் முனிவர்கள், காக்கும் கடவுளான திருமாலிடம் சென்று முறையிடுகின்றனர். மாயோனாகிய திருமால் புத்த அவதாரம் எடுத்து புத்தமதத்துக்கு அவர்களை மாற்ற முயற்சித்தார் என்றும் அப்பொழுதும் அவர்கள் மாறாமல் சைவப் பற்றாளர்களாகவே இருந்த காரணத்தால் சிவபெருமான் அவர்களை அழிக்காமல், அவர்களது கோட்டை களையும் அவர்களது வீரர்களையுமே அழித்தார் என்றும் விளக்குகிறார்.

இராவணனுக்கு அருளல்

இச்சுவருக்கு எதிர்ச்சுவரில் இலங்கை வேந்தன் இராவணன் கயிலாயமலையைத் தூக்கும் காட்சி ஓவியமாக வரையப்பட்

டுள்ளது. கயிலாய மலையில் அம்மையும் அப்பனும் அமர்ந்திருக்கிறனர். இராவணன் மலையை அசைத்ததால் பார்வதி அச்சம் கொண்டு நடுங்குகிறாள். சிவபெருமானின் கழுத்திலுள்ள பாம்பு கீழே வீழ்ந்து விடுகிறது. இவைகளைக் கண்ணுற்ற இறைவன் தன் கால் பெருவிரலால் மலையை அழுத்துகிறார். மலையின் அழுத்தத்தைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத இராவணன் வாய் விட்டு அலறுகிறான். இக்காட்சி எழில் வண்ணத்தில் தீட்டப் பட்டிருப்பது அனைவரது உள்ளத்தையும் கவர்கிறது.

வாமதேவ வடிவம்

இவைகளைப் பார்த்துவிட்டு மேலும் கிழக்கில் வந்தால் ஒரு தேவியின் சிற்பம் அமர்ந்த நிலையில் காணப்படும். இடக்காலை மடக்கி, வலக்காலைத் தொங்கவிட்டு அமர்ந்த நிலை. வலக்கையில் அக்க மாலையும் இடக்கையில் தாமரை மொட்டும் காணப்படுகிறது. காதுகளில் மகர குண்டலங்கள் மார்பில் கச்சை, தேவியைச் சுற்றிப் பிரபை காணப்படுகிறது. இவ்வுருவத்தைச் சிவபெருமானின் வாமதேவ வடிவம் என்று கூறுகின்றனர்.

உபபீடம்

சோழர்கால ஓவியக் கலைத் திறனைப் பார்த்தோம் என்ற மகிழ்ச்சியில் திரும்பவும் அதே படிக்கட்டுக்களின் வழியாகக் கீழே இறங்கி வந்து தலையை மேலே உயர்த்திப் பார்த்தால் உபபீடம் முதல் தூபிவரை உள்ள விமானப் பகுதிகளைக் காணலாம். நூறு அடி சதுரத்தில் உபபீடம் அமைந்துள்ளது. இதன் உயரம் ஆறு அடியாகும். ‘பத்ராப்’ எனப்படும் வெளி நீண்ட பகுதி ஐந்தும் ‘சப்பந்தராலப்’ எனப்படும் உள்ளடங்கிய பகுதிகள் நான்கும் கொண்டு விளங்குகின்றன.

பீடம்

இவ்வுபபீடத்தின் மேலுள்ள பீடப்பகுதி எட்டு அடி மூன்று அங்குலம் உயரமுடையதாகக் காணப்படுகிறது. இது தொண்ணூறு அடி ஒன்பது அங்குல சதுர அமைப்பைக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பீடம் பத்மபந்த அதிட்டான வகையைச் சார்ந்ததாகும். இது பத்மஉபானம், ஜகதி, விருத்த குமுதம், கண்டம் (கழுத்து) ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டதாகத் தோற்றமளிக்கிறது. இப்பீடத்தின் மேல்பகுதி யாளி உருவங்களால் அணிசெய்யப் பட்டுள்ளது. யாளிவரியின் மேலே கூரைப் பகுதி காணப்படுகிறது. இக்கூரை தூண்களால் தாங்கப் படுவதுபோன்று காட்டப்பட்டுள்ளது.

கோமுகம்

வடபுறம் பீடத்தின் யாளிவரியில், பெருவுடையாருக்கு நீராட்டப்பெறும் நீர் வெளியே செல்லத்தக்க வகையில் கோமுகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோமுகத்தை ஒரு பூதகணம் தாங்கி நிற்பது போன்று தோற்றமளிக்கிறது.

சுவர்

இக்கோயிலில் உண்ணாழிச் சுவருக்கு புறத்தே உள்ள பிரகாரத்தின் சுவரைத்தான் சுவர் என்று அழைத்தல் வேண்டும். ஆனால் பீடத்தின் மேற்பகுதியைச் சுவர் என்று அழைப்பர். உண்ணாழிச் சுவருக்கும், உட்பிரகாரத்தின் சுவருக்கும் இடையில் உள்ள வழியாகத்தான் உண்ணாழியைச் சுற்றி வலம் வர முடிகிறது. இவ்விரு சுவர்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு உயரம் சென்று அங்கு ஒன்று சேர்கின்றன. அவ்வாறு இரு சுவர்கள் சென்று சேர்வதால் பதின்மூன்று தளம் உள்ள பெரும் விமானத்தைத் தாங்கு முடிகிறது.

கூரை

சுவர்ப்பகுதிக்கும் மேலே காணப்படும் கூரைப்பகுதி (பிரஸ்தரம்) உத்தரம், பலபி, வஜனா, கபோதம், யாளிவரி ஆகியவைகளைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகிறது. சுவர்ப் பகுதியும், கூரைப் பகுதியும் சேர்ந்து இருபத்தைந்து அடி உயரம் உள்ளன. சுவர்ப்பகுதி மேலே தொடர்ந்து சிறிது உள்ளடங்கி இரண்டாம் தளத்துக்குச் செல்கிறது. இரண்டாம் தளம் ஆதிதளத்தின் அளவில் ஆறில் ஐந்து பகுதியாகக் குறைந்து காணப்படுகிறது. இரண்டாம் தளத்தின் கூரைப் பகுதி கர்ணகூடுகளையும், பத்ரசாலைகளையும் கொண்டு விளங்குகிறது. கர்ணகூட்டுக்கும் பத்ரசாலைக்கும் இடையில் பஞ்சரம் காணப்படுகிறது.

இரண்டாம் தளம்

இரண்டாம் தளமும் ஆதிதளத்தைப் போன்றே உட்பிர காரத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இங்கு மூன்று பெரிய மாடங்கள் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக உண்ணாழிச் சுவரில் இரண்டு அடிக்கு இரண்டு அடி சதுரத்தில் புடைப்புச் சிற்பங் களைக் காணமுடிகிறது. இச்சிற்பங்கள் கிழக்குப்பக்க வாயிலின் தென் பக்கத்திலிருந்து தொடங்கி அதேவாயிலின் வடக்குப் பக்கத்தில் முடிவடைகிறது. இவை சிவபெருமானே ஆடற் கலையின் 108 வகைத் தாண்டவங்களையும் ஆடிக்காட்டு வதாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதனால்தானோ என்னவோ இங்குள்ள கல்வெட்டுக்கள் நடராசரை, ‘ஆடல் வல்லான்’ என்று போற்றிப் புகழ்கின்றனபோலும்! இங்குள்ள சிற்பங்களில் 81 சிற்பங்கள்தான் முழுமையாகச் செதுக்கப்பெற்றுள்ளன. மற்றவை பூர்த்தி அடையாமல் உள்ளன. இத்தளத்தில் உண் ணாழியின் உள்ளே செல்லலாம். நாயக்கர் காலத்தில் உண்ணாழியின் முதல் தள உட்பகுதியில் மரங்கள் பாவப்

பெற்றதால் இரண்டாம் தள உண்ணாழியின் நுழைவாயில் வழியாக உள்ளே சென்று நிற்க முடிகிறது. இவ்விடத்தில் நின்று அண்ணாந்து பார்த்தால் முழுவிமானத்தின் உட்பகுதியையும் காணமுடியும். விமானத்தின் உட்பகுதியைக் கண்ணுறும் ஒவ்வொருவரும் சோழர்காலக் கட்டடக் கலைஞர்களின் அளப்பரிய ஆற்றலை எண்ணி வியக்காமலிருக்க முடியாது.

மூன்றாம் தளம் முதல் கழுத்து முடிய

மூன்றாம் தளத்திலிருந்து விமானம் சிறிது சிறிதாகக் குறுகி மேலே செல்கிறது. மொத்தம் பதின்மூன்று தளங்களைக் கொண்டதாக இவ்விமானம் காட்சி தருகிறது. இத்தகைய விமானங்களுக்கு ஜாதி விமானம் என்று பெயர். விமானத்தின் மேல் பகுதியில் எண்பட்டை வடிவில் கிரீவம் (கழுத்து), காணப்படுகிறது. கிரீவத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் காளை படுத்த நிலையில் உள்ளன. கிரீவத்துக்கு மேலே எண்பட்டைச் சிகரம் (திராவிட பாணி) வைக்கப்பட்டுள்ளது. கிரீவத்தின் நான்கு முக்கிய திசைகளிலும் மகாநாசி அலங்காரம் காணப்பெறுகிறது. இவற்றில் கிழக்குத் திசையில் சிவன், தெற்குத் திசையில் ஆலமர்ச்செல்வன், மேற்குத் திசையில் திருமால், வடக்குத் திசையில் பிரம்மா ஆகியோர் அணி செய்கின்றனர்.

தூபி

சிகரத்துக்கு மேல் 12 அடி உயரமுள்ள தூபி வைக்கப்பட்டுள்ளது. சோழர் காலத்துத் தூபிசெம்பால் செய்யப்பெற்று பொன் முலாம் பூசப்பட்டது. ஆனால் தற்போதுள்ள தூபி செம்பால் மட்டும் செய்யப்பெற்றது. இதைப் பிற்கால மராத்திய அரசர் புதுப்பித்துள்ளார். இதற்குச் சான்றாக அதன் மீது கல்வெட்டொன்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

உபபீடத்திலிருந்து தூபி வரையுள்ள விமானத்தின் மொத்த உயரம் 216 அடியாகும். உபபீடத்தையும் தூபியையும் நீக்கிப் பார்த்தால் மொத்தம் 198 அடியாகும். இது உண்ணாழியின் அகலத்தைப்போல் எட்டு மடங்காகும்.

சிற்பங்கள்

இடைக்கழியின் தெற்குப் பக்க வாயில் வழியாக இறங்கிக் கோயிலை வலம் வருவோமாயின் ஆதி தளத்தின் கிழக்குப் பக்கச் சுவரில் விட்ணு அனுக்ரகமூர்த்தியைக் காணலாம்.

தெற்குப் பக்கச் சுவர்:

பிட்சாடனர்	வீரபத்திரர்
துவார பாலகர்	துவாரபாலகர்
காலாந்தகர்	ஆனந்ததாண்டவமூர்த்தி

மேற்குப்பக்கச்சுவர்:

அரியரன்	அடிமுடிகாணா அண்ணல்
துவாரபாலகர்	துவாரபாலகர்
சந்திரசேகரர்	சந்திரசேகரர்

வடக்குப்பக்கச்சுவர்:

உமையொருபாகர்	கங்காதரமூர்த்தி
துவாரபாலகர்	துவாரபாலகர்
அம்மை அப்பர்	சந்திரசேகரர்

கிழக்குப்பக்கச் சுவர்: சூலபாணி (சிவன்)

முப்புரம் எரித்த முதல்வர்

இரண்டாம் தளத்தில் உள்ள மாடங்கள் அனைத்திலும் நின்ற நிலையில் காணப்பெறும் முப்புரம் எரித்த முதல்வன் உருவத்தைத்தான் காணமுடிகிறது. முப்புரமெரித்த முதல்வனின் உருவம் ஏன் இக்கோயிலில் மட்டும் அதிக அளவில்

காணப்படுகின்றது என்பதற்குக் கீழ்வருமாறு விளக்கம் தருகின்றனர். சிவபெருமான் எவ்வாறு மூன்று அசுரர்களின் கோட்டைகளை அழித்தாரோ அதே போன்று இராசராசனும் சேரமண்டலம், பாண்டிமண்டலம், ஈழமண்டலம் ஆகிய மூன்று நாட்டையும் வென்று இருப்பதால், அதன் நினைவாக முப்புரமெரித்த முதல்வனை அதிக அளவில் அமைத்திருக்கிறான் என்று கூறுகின்றனர்.

சண்டியின் ஆலயம்

உண்ணாழிக்கு வடக்குப் பக்கத்தில் **சண்டி**கேசுவரர் கோயில் அமைந்துள்ளது. இதுவும் இராசராசன் காலத்திலேயே எழுப்பப் பெற்றதாகும். இக்கோயிலில் நான்கு பக்க மாடங்களிலும் சண்டியின் சிற்பம் நின்ற நிலையில் காணப்படுகின்றன.

கணபதி, முருகன் கோயில்கள்

உண்ணாழியின் தென்மேற்கு மூலையில் கணபதி கோயிலும் வடமேற்கு மூலையில் சுப்பிரமணியர் கோயிலும் பிரகாரத்தில் அமைந்துள்ளன. விநாயகர் கோயில் மராட்டியர் காலத்திலும், சுப்பிரமணியர் கோயில் நாயக்கர் காலத்திலும் கட்டப்பெற்றவை. நாயக்கர் காலக் கலைப்பாணிக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக சுப்பிரமணியர் கோயில் விளங்குகிறது.

அம்மன் ஆலயம்

வடகிழக்குத் திருச்சுற்றாலையில் அம்மன் ஆலயம் அமைந்திருக்கிறது. இக்கோயில் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது என்கிறனர். இக்கோயில் பீடப்பகுதியில் காணப்பெறும் கல்வெட்டு பிற்காலத்தைச் சார்ந்ததாக உள்ளது. இவ்வாலயத்து மகாமண்டப விதானத்தில் தேவி மகாத்மியம்,

நாயக்கர் கால ஓவியத்தில் தீட்டப்பட்டிருப்பது பார்த்துப் பரவசமடையத் தக்கதாகும். அம்மன் கோயில் எதிரில் வழக்க மாகக் காணப்பெறும் சிம்மத்துக்குப் பதிலாக நந்தி காணப் படுகிறது. தெற்குப் பக்கத் திருச்சுற்றாலையில் தாய்மார் எழு வரில் ஒருவரான வாராகிக்குச் சிறு கோயில் காணப்படுகிறது.

கல்வெட்டு

இக்கோயில் பீடப்பகுதியிலும் திருச்சுற்றாலைத் தூண் களிலும், திருவாசல் சுவர்களிலும் கல்வெட்டுகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. இக்கோயிலை, 'நாம் எடுப்பித்த திருக் கற்றளி' என்று இராசராசன் தன் கல்வெட்டில் பொறித்திருப் பது இங்கு காண முடிகிறது. 'நாம் கொடுத்தனவும், நம் அக்கன் குடுத்தனவும் மற்றும் குடுத்தார் குடுத்தனவும் 'கல்லில் வெட்டுக' என்று மன்னன் ஆணையிட்டிருப்பதையும் கல் வெட்டில் காண முடிகிறது. இக்கோயிற்பணி எந்த ஆண்டு துவங்கப் பெற்றது என்பதும் எந்த ஆண்டு முடிக்கப் பெற்றது என்பதும் இங்குள்ள கல்வெட்டாலேயே அறிய முடிகிறது.

ஆயிரமாவது முடிசூட்டு விழா

இத்தகு அரிய கலைப் படைப்புகள் நிறைந்த ஒரு கோயி லைத் தன் வாழ்நாளில் எடுப்பித்த சோழ மன்னன் உலகத்தில் வாழ்ந்த மிகச் சிறந்த மன்னர்களோடு ஒப்பிடத் தக்கவன் அல்லவா? இராசராசன் அரசர்க்கெல்லாம் அரசன் என்று போற் றப்படுவது நியாயம்தானே! அம்மன்னனின் ஆயிரமாவது முடி சூட்டு நாளை நினைவுபடுத்திப் பெருவிழா கொண்டாட வேண்டியது நம் கடமையல்லவா? அதைத் தமிழ்நாடு அரசு இவ்வாண்டில் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறது.

இராசராசன் கோயில்
எடுப்பித்ததற்குச் சான்று

கல்வெட்டு:

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ: திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியுந் தனக்கே யுரிமை பூ
2. ண்டமை மநக் கொளக் காந்தளூர்ச் சாலை கலமறுத்தருளி வேங்கை நாடுங் கங்கபாடியுந் தடிகைபாடியும் நுளம்ப பாடியுங் குடமலை நாடுங் கொல்ல
3. முங் கலிங்கமும் எண்டிசை புகழ்தர ஈழமண்டலமும் இரட்டபாடி ஏழரை இலக்கமுந் திண்டிறல் வென்றித் தண்டாற் கொண்ட தன்னெழில் வளரு
4. ழியுளெல்லா யாண்டுந் தொழுதக விளங்கும் யாண்டேய் செழியரைத் தேசுகொள் கோராஜகேசரி வர்மரான ஸ்ரீராஜராஜதேவர்க்கு யாண்டு இ
5. ருபத்தாறாவது நாள் இருபதினால் உடையார் ஸ்ரீராஜராஜ தேவர் தஞ்சாவூர்க் கோயிலிநுள்ளால் இருமடி சோழநின் கீழைத் திரும
6. ஞ்சந சாலை தாநஞ் செய்தருளாவிருந்து பாண்டிய குலாசினி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர் நாம் எடுப்பிச்ச திருக்கற்றளி
7. ஸ்ரீராஜராஜீஸ்வரமுடையார்க்கு நாம் குடுத்தநவும் அக்கன் குடுத்தநவும் நம் பெண்டுகள் குடுத்தநவும் மற்றும் குடுத்தார் குடுத்தநவும்

(Second Section)

1. ஸ்ரீ விமாநத்திலே கல்லிலே வெட்டுக என்று திருவாய் மொழிஞ்சருள வெட்டிநபடி ...''[1]

---

1. S.I.I. Vol. II எண்: 1., இக்கல்வெட்டு தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் கருவறையின் வடபுறச் சுவரில் உள்ளது.